

(919) “ जि धृषा प्रागल्भ्ये ” (V-स्वादि:-1269. अक. सेट्. पर.)

‘ प्रागल्भ्यार्थे तु धृष्णोति परस्मैपदिनावुभौ ॥ ’ (श्लो. 182) इति देवः ।

वर्षकः-र्विका, वर्षकः-र्विका, ¹दिघर्षिकः-र्विका, ²दरीधृषकः-र्विका ;

वर्षिता-त्री, वर्षयिता-त्री, दिघर्षिता-त्री, दरीधृषिता-त्री ;

³धृष्णवन्-ती, वर्षयन्-न्ती, दिघर्षिवन्-न्ती ; — (810)

वर्षिष्यन्-न्ती-ती, वर्षयिष्यन्-न्ती-ती, दिघर्षिष्यन्-न्ती-ती ; —

— वर्षयमाणः, वर्षयिष्यमाणः, — दरीधृष्यमाणः, दरीधृषिष्यमाणः ;

⁴दधृक्^A-दधृषौ-दधृषः ; — — —

⁵प्रधृष्टम्-प्रधृष्टः-प्रधृष्टवान्, प्रवर्षितः-तवान्, वर्षितः, दिघर्षितः, दरीधृषितः-तवान् ;

⁶धृषः, ⁷धृष्णक्-धृष्णजौ-धृष्णजः, ⁸धृष्णुः,^B ⁹वर्षणः, प्रवर्षी, वर्षः, दिघर्षिषुः, दरीवर्षः ;

1. सञ्जन्ताण्वुलि रूपम् । सेट्त्वात् गुणः । एवं सर्वत्र सञ्जन्ते ज्ञेयम् ।
2. ‘ रीण् ऋत्वत् इति वक्तव्यम् ’ (वा. 7-4.40) इति रीणागमो यञन्ते सर्वत्र ।
3. शतरि, ‘ स्वादिभ्यः— ’ (3-1-73) इति श्नुः विकरणप्रत्ययः । ‘ अचि श्नु— ’ (6-4-77) इति उवञादेशः ।
4. ‘ ऋत्विगूदधृक्— ’ (3-2-59) इत्यादिना किन्प्रत्ययसञ्जियोगेन धातोः द्विवचनं निपात्यते । धृष्णोतीति दधृक् । ‘ किन्प्रत्ययस्य कुः ’ (8-2-62) इति कुत्वम् ।
5. ‘ आवितश्च ’ (7-2-16) इति, ‘ विभाषा भावादिकर्मणोः ’ (7-2-17) इति च अस्य धातोः नित्यम्, अर्थविशेषे विभाषया च यथाक्रममिड्डिकल्पयोः प्राप्तयोः सत्योः, ‘ धृषिशसौ वैयात्ये ’ (7-2-19) इति नित्यमिडभावो वैयात्ये गम्यमाने निपात्यते । वैयात्यम् = वियातस्य भावः-धृष्टता । प्रागल्भ्यार्थे तु इदं भवत्येव । तदानीं ‘ निष्ठा शीङ्स्विदिमिदिक्ष्विदिधृषः ’ (1-2-19) इति निष्ठायाः कित्त्वनिषेधाद् गुणः । ‘ जीतः कः ’ (3-2-187) इति वर्तमानेऽप्यस्य धातोः कप्रत्ययो भवति ।
6. ‘ इगुपधञा— ’ (3-1-135) इति कर्तरि कप्रत्ययः ।
7. ‘ धृषेथेति वक्तव्यम् ’ (वा. 3-2-172) इति ताच्छीलिके नजिङ्प्रत्यये रूपम् । ‘ नेङ् वशि कृति ’ (7-2-8) इतीप्तिषेधः । धृष्णक् = निर्लज्जः ।
8. ‘ त्रसिगृधिधृषिक्षिपेः क्तुः ’ (3-2-140) इति तच्छीलदिषु कर्तृषु क्तुप्रत्ययः । ‘ नेङ् वशि कृति ’ (7-2-8) इतीप्तिषेधः ।
9. नञ्चादित्वात् (3-1-134) प्यन्तादस्मात् कर्तरि ल्युप्रत्ययः ।
- A. ‘ तामातिक्थ्य पदे पदेन चिबुके चातिगुवन् पाणिना चक्रे सञ्जुवतां वधे दधृगसौ ऋज्वीं मनोज्ञाकृतिम् । ’ धा. का. 2.70.
- B. ‘ वसन् मात्यवति ग्लास्नू रामो जिष्णुरधृष्णुवत् ॥ ’ भ. का. 7. 4.